Absoluuttinen Nollapiste, Eksynyt Marjastaja

sangon vri en en tunnista
sangon pohja on jo marjoista tumma
valo kovalla maalla heti suon takana
ne selt kylmss kasvot hiess tulilla
hirviporukka ilman liivej
ruukku kiert ringiss
selkien takana maatuva pime
jhtyv saalis ei sanele tunteita
saalista ei ole tai on vasta aamulla

aikaista on jakaa salaisuus
myhist on kiist osallisuus

valon piiriin ilmestyin
en salaa
ne teki tilaa
ruukun otin tekemtt valaa
esitin eksynytt marjastajaa
yksi vahvensi puukolla kuviota kelossa
ja odotti olenko lopussa
ei kuunnellut oliko minulla asiaa

lytyi mit kukin tonki repustaan
arvasin mik piiloon sinne viel ji
palasin kohtaan mist valon nin
nukuin uudelleen herttyni laukaukseen

myhist on jakaa salaisuus
sellaista on tosi uskollisuus

suo ei kantavansa vanno
vesi ei laske moniko ui
tilaisuutta tuli etsii
koira on viimeinen joka jotenkin tottelee
reppu painoi ja odotukset
purukumia sin ja muuraimet
liekin pivll nkymtn kuumin seutu
on pimen tihe

seurassa on kotoista muualla paitsi kotona
ja nyt siin tulilla veren haju tuulen alla voimistuu
ja salaisuus valmistuu